

A fotó a Hargita Táborban készült, a női csendesnapon, 2021. május 7-én

Evangeliumi szellemű családi nevelés (II.)

TARTALOM

- Bemerítések, lelkipásztor-avatás
- Női csendesnap a Hargitán
- Virtuális látogatás a teológián
- Elődeink: Hoble János és id. Domokos Ernő életútja
- Ifirovat: Álarcok...
- Nyári tűnődés...

És ha megadatna a találkozás, vajon folytathatnánk-e ott, ahol abbahagytuk? Az idő múlása változás. Pál, az apostol számolt ezzel. Sürgette is olvasóit, hogy épüljenek, erősödjenek. A drága emlékű Mike Béla szövetségi elnök mondotta a fiatalok '98-as Választó Kongresszusán: „Nekünk mindig újulni kell, annak ábrázatára, aki megváltott minket. Kívánatos lenne, ha észre vehetnők: ma már nem az vagyok, aki tegnap-tegnapelőtt, vagy azelőtt egy évvel”.

Ebben a nevelési erőterben sok esetben nagy a feszültség, mégpedig azért, mert a nevelés elképzelt (tervezett) célja és a megvalósítás között hosszú az út. Sokan összeroppannak a túlzott elvárások alatt, mert nem azt kapják vissza, amit vártak. A valós élet sok esetben másképp alakul, mint ahogy eltervezzük. Ennek ellenére nem szabad feladnunk a harcot a nevelés terén, azért sem, mert a család (szülők) mellett olykor erősen érezteti a hatását az iskola vagy a baráti kör, a média. Ha különböző nézetek csapnak össze felette, előbb-utóbb töprengeni kezd a gyermek-ember, vajon melyiknek vagy kinek van igaza? Választania kell, döntésre kényszerül és a döntéshozatalok során előbb-utóbb kialakul benne a saját egyéni világmérete. Ezt pedig nem lehet és nem is szabad erőszakkal belenevelni.

„Nem erővel sem hatalommal...”

Legyen a gyermek keresztyén vagy nem keresztyén szülőké, lehetőséget kell adni számára legalább a felnőtt kor küszöbén, hogy önállóan döntsön, hit kérdésében is önálló hithez kell jutnia mindenkinek, amit személyesen vall. Ezért pedig mindent meg kell tennünk, hogy jó és helyes irányba tereljünk, neveljük gyermekeinket, mert Isten is mindent megtett értünk Fiában, Jézus Krisztusban és Vele együtt mindent nekünk adott, hogy mi ne szűküljünk, sőt bővüljünk. Igyekezzünk arra, hogy ilyen tekintetben előre segítsük őket és ne gátoljuk. Imádkozzunk értük és ne eléjük álljunk,

(>>> folytatás a 3. oldalon)

:: HAVI KÖZ ::

■ Vezetőválasztó közgyűlést tartott a Magyarországi Baptista Egyház

2021. június 5-én a baptista Tahi Táborban. A gyülekezeti küldöttek meghallgatták az éves beszámolókat, és megválasztották a következő négyéves időszakra vezetőiket. A járványhelyzetre való tekintettel a közgyűlés helyszínül az Országos Tanács az egyház Tahiban levő táborát jelölte ki. A programok ismertetése után a küldöttek titkosan szavaztak a jelöltek személyéről. A szavazás eredményeként, a leadott szavazatok 84,5%-át begyűjtve, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke, Papp János kapott újra bizalmat az elnöki szolgálat végzésére. A főtítkársjelöltek közül Mészáros Kornél, az egyház eddigi főtítkára a szavazatok 40,44%-át kapta, míg Varga László Ottó, a Dunántúli Baptista Egyházkerület elnöke a szavazatok 59,11%-át. Így Mészáros Kornélt a 23 éves eredményes főtítkári szolgálatában Varga László Ottó váltja. Felügyelőbizottsági tagként Balogh Barnabás és Bödő Sándor megbízását látta jónak a közgyűlés. A megválasztott tisztségviselők életére, szolgálatára imádságban kérte Isten áldását a közösség. Papp János megválasztott elnök zárószóiban megemlékezett azokról a szolgálattelvőkről, testvéerekről, akiket végleg elragadtott közülünk a Covid-19-járvány. Mindegyikükért egyenként megkondult a harang. A közgyűlést közös énekléssel fejezték be az ország gyülekezeteiből érkezett küldöttek. (baptist.hu)

■ **Bibliai csatában használt nyílhegyet találtak Góliát szülővárosában.** Újabb bibliai lelet felfedezéséről számoltak be izraeli régészek. A hírek szerint egy olyan nyílhegyet találtak,

amely a bibliai Góliát szülővárosa, azaz Gát ősi településéhez közeli csatából maradt hátra. Az Near Eastern Archaeology című folyóirat cikke leírja, hogy a nyílhegyet állati csontból készítették és 2019-ben fedezték fel, közel ahhoz a helyhez, ahol készítették. „Ezeket a csontokat csak a nyílhegyek készítésére használták, mivel nagyméretű volt, és könnyen lehetett faragni. Rendkívül tartósak voltak” - írták a kutatók, akik szerint egyértelmű, hogy a nyílhegyet csatában használták, ugyanis látszik rajta, hogy többször ért kemény célpontot. A szakemberek szerint a régészeti vizsgálatok során kiderült, hogy a nyílhegy biztosan Gátból származik. Gát az öt filiszteus város egyike volt a Bibliában és innen származott az óriás Góliát. Dávid el is foglalja Gát városát a Krónikák első könyve szerint. A Királyok második könyve pedig elmondja, hogy később Hazáel damaszkuszi király foglalta el Kr. e. 830 körül a várost, mielőtt Jeruzsálembe ment. Az ásatások megerősítik, hogy Kr. e. a 9. század környékén rombolták le Gát városát, éppen Hazáel király megszállása idején. (Christian Post)

Kihasználni az ajándékba kapott időt!

Eljött a várva várt nyár. A járvány mérséklődött, így több lehetőség nyílik a szabadidő eltöltésére. Gyermekünk is nagyon várják, hogy több időt lehessenek együtt velünk és barátaikkal. Jó lehetőségek ezek a családon belüli kapcsolatok építésére, de a pihenésre is. Van amikor úgy érezzük, „cammog” az idő velünk, de a nyár az mindig rövid, nagyon hamar eltelik. Időseknek azért, mert gyermekeik unokáik hazamennek, középkorúaknak, fiataloknak a munka és a nyaralások miatt. Pál apostol ezt mondja: „Meglássátok annakokáért, hogy mimódon okkal járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcssek. Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok. Annakokáért ne legyetek esztelenek, hanem megértések mi legyen az Úrnak akarata” (Ef 5:15-17).

Aki annyit dolgozik, hogy végül belebetegszik, nem jár el bölcsen. Aki tétlen és könnyelmű, szintén bölcsstelen. Bölcs az, aki figyel az Isten által adott parancsra: dolgozz és pihenj (5Móz 5:13-14)! Az előttünk álló hetek erre adnak lehetőséget: munkára és pihenésre. Dolgozzunk azért, hogy az Úr ügye előbbre jusson, terjedjen az evangélium szívtől szívig. A táborokban, gyülekezeti alkalmakon ez kell őszinte vágyunk legyen és ehhez erő is adatik, így ígérte ezt Jézus. A bezártság után újabb lehetőségekkel ajándékoz meg Isten. Könyörögnünk kell, hogy a szolgálattelvők megújult erővel álljanak be az igehirdetés munkájába. Az egyházat Isten az ige által akarja táplálni, és pezseg az élet ott, ahol jó kedvvel és a Lélek erejével hirdetik Jézus Krisztust, és ahol örömmel befogadják azt.

Feltöltődésre is szükségünk van, és erre ad lehetőséget a nyári szabadság. Sokszor nagy döntések születnek a szívekben ez idő alatt, mert újra gondoljuk dolgainkat és szeretnénk jól, Isten szerint folytatni az életet. Felfrissülve, megerősödve kerülhetünk haza, hogy nagyobb lelkesedéssel folytassuk ki-kí a maga hivatását.

Áldott nyarat minden olvasónak! Adj a Isten mindannyiunknak a bölcsesség lelkét az idő jó felhasználásához!

Budai Lajos Ip., missziói alelnök

(>>> folytatás a címloldalról)

ne riadozzunk, ne vészharangot kongassunk, hanem legyünk mellettük még akkor is, amikor kétségbeesett helyzetben vannak, mert a kételkedés is hozzátartozik a még kibontakozó saját hithez (gondoljunk csak Tamásra, a kételkedő tanítványra). A sötétség cselekedetei és az igazolásul szolgáló hitetlen rendszerek magukkal ragadnak, hogy félrevezessenek, hogy hitetlenné váljunk, hogy téves hitünk legyen, hisz az ördögök is hisznek.

Minden nevelési tanácsot, útbaigazítást össze kell vetni azzal a „használati utasítással”, amit a Biblia mond, amit Isten közvetít az igén keresztül az embernek. A Biblia az életben való eligazodás leghasznosabb kézikönyve, mégis sokkal kevesebben vannak azok, akik használják, mint azok, akik nem. „Az Úr tanácsa megáll mindörökké, szívének gondolatai nemzedékről nemzedékre” (Zsolt 33:1). Tehát a tanács minden nemzedéknek szól: nekünk is, akik ma élünk. Kérdés az, kinek hiszünk, kiben bízunk inkább? A teremtető, mindenható és mindenható Istenben, akitől gyermekeinket is kaptuk ajándékba, aki mindenki másnál jobban ismeri őket, vagy azokban a pedagógusokban vagy pszichológusokban, akik az Úr tanácsát figyelmen kívül hagyva emberi módszerekkel, fogásokkal próbálnak nevelni, sokszor gyógyítani is.

Isten nem azért tanít a Biblia által, hogy időnként meghallgassuk, elmerengjünk a hallottakon, hanem hogy megismerjük, magunkévá tegyük és alkalmazzuk az igazságot. Isten nevelési módszerei világosak, egyértelműek, hasznosak (2Tim 3:14-17). Ha Isten útmutatásait akarjuk követni, használnunk kell a nevelés minden alkotóelemét. Ideális esetben elég volna, ha csak a tanításra és az igazságban való nevelésre szorítkoznánk. Mivel azonban a családi otthont aligha tekinthetjük csíramentes közegnek, később a fegyelmezőssel is foglalkozunk (feddés, megjobbítás).

Vajon mi az oka annak, hogy annyi nevelési módszer ismeretében és alkalmazásuk ellenére, mégis egyre kevesebb fiatal marad meg a hitben? A 2000-es évek elején az USA-ban a 10-14 év közötti protestáns fiatalok közül a megkérdezettek 80%-a vallotta, hogy hisz Istenben és jár templomba. 18 évesen ugyanezeknek a fiataloknak csak 20%-a vallotta ugyanazt. Az arány nagyon eltolódott, ami elgondolkodtató. Az okok keresése és megválaszolása nem a mi dolgunk, de feltehetjük a kérdést, hogy nálunk milyen a helyzet? Hogyan tudjuk gyermekeinket úgy nevelni, befolyásolni, nehogy nálunk is hasonló arányok alakuljanak ki?

A fent említett kérdésre talán egyik válasz az, hogy nem ismerjük eléggé gyermekeinket. Nem mindig találjuk meg azt a hullámsávot, amelyen keresztül közöljük velük érzéseinket, tudatjuk velük, hogy szeretjük őket, mégpedig feltétel nélkül. Ez azt jelenti, hogy mindenféleképpen szeretjük őket, alkattól, kedélyállapottól függetlenül, plusz (és) tulajdonságaikkal együtt. A gyermek, aki ezt nem kapja meg, csalódott lesz, később dacos, dühös is lehet. Jézus Krisztusban ezen a földön megjelent a SZERETET, az Újszövetség görög szavával: AGAPÉ. Ez az isteni szeretet nem értékelő, mint az ERŐSZ. Például: szeretlek fiam, mert jól viselkedtél (jó jegyet hoztál haza, megetted az ennivalót... stb.). Vagy ha ezt vagy azt nem teszed meg, nem szeretlek. Csak addig szeretlek amíg jó vagy, szót fogadsz, ha nem ezt teszed ne is lássalak, és így tovább. A tékozló fiú példázatában Jézus bemutatja az isteni, atyai szeretetet. Az atya, a tékozló, hazatérő fiának elébe siet, nem rója fel neki hibáit, vétkeit, amivel megszorította. Örül annak, hogy az elveszett fiú hazatért. Ez a szeretet az, amely annak ellenére és mégis minden körülményben szeret. Ezért hagyta el bűneit Mária Magdaléna, a samáriai asszony vagy Zákeus, mert Jézus annak ellenére szerette őket, akik és amilyenek voltak. Ilyen szeretetre vágyunk gyermekeink, erre van szükségük, hogy mindig érezzék velük. De talán nekünk is erre van szükségünk, hiszen majdnem mindnyájan szeretethiányban szenvedünk. Ha Isten nem úgy szeretné ezt a világot és benne bennünket is, már nem létezne.

Egy híres bölcselő mondta: ha én volnék Isten, már rég úgy eltiportam volna az emberiséget, mint egy hangyabolyt. Ezért egyedül az AGAPÉ útja lehet az evangéliumi családi nevelés legjobb és leghatékonyabb módszere. Ha az isteni szeretet – az AGAPÉ – erőterében élünk és mozgunk, akkor mindig megtaláljuk a módját annak, hogyan neveljük gyermekeinket a különböző élethelyzetekben vagy a különböző fejlődési szakaszokban, a csecsemőkortól a felnőttkorig.

** A szerző orvos, a szilágysomlyói gyülekezet elöljárója és tanítója volt, 2004-ben hunyt el. A cikk korábban megjelent a Szeretet 2001. februári számában.*

Farnas Géza*

Húsvét vasárnapján kétszeres ünneplésben vettünk részt Szamosardón.

2021. április 4-én elsősorban Jézus Krisztus feltámadását ünnepeltük. Viszont, ahogy többször is elhangzik, hogy „nincs feltámadás nagypéntek nélkül”, mi is elmondhattuk, hogy nincs feltámadás meghalás nélkül. A Máté csa-lád három tagja, az apa (István), az anya (Szidónia) és fiuk (Márk) ezt élték át Ardóban, a bemerítési alkalommal. Eltemették a halálba a keresztség által, és feltámadtak egy új életre Jézus Krisztusban. A bemerítési alkalom az öröm és az imádat helye volt, de az igei üzenet helye is, amit a Sarmaságról érkezett

Nagy István testvér osztott meg velünk a Róm 6:1-11-ből az új életben való járásról, arról, hogy életünket többé ne a bűnnek, hanem Jézus Krisztusnak éljük. A bemerítést a gyülekezet lelkipásztora, Sebestyén László végezte. Kívánjuk Isten áldását a hűségben és az új életben való járásukra. Az alkalomról készült videofelvétel megtekinthető a következő linken: <https://www.facebook.com/szekely.janos.98/videos/3778748812203631> (Sebestyén László lp.)

Bemerítés Szilágyszentkirályon. Isten kegyelméből, 2021. május 23-án, pünkösdvasárnap délután bemerítést tartott a szilágyszentkirályi gyülekezet és környezete. A bemerítkezők (anyós és menyé) a bősházi leánygyülekezet barátkozói voltak az elmúlt évben. Hitük és kitartásuk sokszor megpróbáltatott. Amikor viszont megértették Isten parancsát, rendíthetetlenül álltak meg benne. Az ünnepi alkalmon az igei üzenet Borzási Pál, perecseni lp. testvér tolmácsolásában hangzott a Róm 6:3-4 alapján. Testvérünk a hitvalló keresztségről tanított, mint pecsétről, amely hasonlatos a jeggyűrűhöz, amit a vőlegény húz fel a menyasszonya kezére, kimondva, hogy attól a perctől hozzá tartozik. A bemerítkezők részéről is örömmel hallgattunk szolgálatot. Mátyás Aranka saját költeményét olvasta fel, Mátyás Emese pedig bizonyosságot tett.

A bemerítést a gyülekezet lelkipásztora végezte. Dicsőség Istennek minden megtért lélekért, akik fel merik vállalni Krisztust a világ előtt! Adjon az Úr minél több ilyen áldott alkalmat! Az istentiszteletről készült videófelvételt a következő linken lehet visszaneézni: <https://www.facebook.com/113892576974010/videos/788721751842566> (Sebestyén László lp.)

Fehérruhás örömnep Magyarremetén.

Örömmel teljes volt pünkösd ünnepe 2021. május 23-án Magyarremetén, amikor a Szent Szellem kitöltetése mellett Szabó Naominak az Úrral kötött szövetségét is

ünnepelte a gyülekezet. Az alkalom a helyi lelkipásztor, Szabó Sándor és Béládi Ernő, a gyülekezet egyik szolgálattevője buzdításával kezdődött. Az ígét, a gyülekezet előző lelkipásztora, Elekes József nyugalmazott lelkipásztor hirdette a Róm 8:14-18 alapján. Testvérünk arra emlékeztetett, hogy Isten Szelleme vezet, olykor rég hallott igei igazságokat, bibliai történeteket, bölcs tanácsokat juttat eszébe az embernek. Arra bátorította testvérünk a gyülekezetet, hogy legyünk mindig vezethető emberek. Hálaság vagyunk Naomi életéért, szívében megszületett döntésért, és imádkozunk, hogy Isten kegyelméből mindvégig tudjon kitarítani az üdvösség útján! (Szabó Sándor lp.)

Bemerítés Szilágyperecsenben. Ünnepre gyűlt össze a szilágypercesi gyülekezet 2021. május 16-án, amikor Isten kegyelméből négy ifjú vallotta meg hitét fehér ruhában, a bemerítés vizében. *Debre Johanna, Józsa Alexa és Józsa Timóteus* a percesi, *Tóth Márk* pedig a varsolci gyülekezethez csatlakozott. Isten Igéjét János Csaba, nagybányai lelkipásztor hirdette délelőtt az ApCsel 2:37-42 alapján, kiemelve a bűnösség felismerését, illetve a megtérés és a hitvallás szükségességét, mint fontos feltételeket a Krisztus követőivé válás folyamatában. A nap folyamán a bemerítkezők bizonyágtévéssel, költeménnyel és ének-szóval dicsőítették Istent. Az e napon és korábban

elhangzott bizonyágtételeikben mindannyian vallást tettek arról, miként fogadták el Jézus Krisztust személyes Megváltójuknak és arról, hogy életüket az Ige útmutatása szerint kívánják élni. A bemerítést dr. Borzasi Pál, helybeli lelkipásztor végezte, miután fiatal testvéreink válaszoltak az általa feltett hitvalló kérdésekre. Az ünnepélyen az énekkar megható énekei hangolták szíveinket Urunk iránti magasztalásra és hálá-ra. A délutáni alkalom a pünkösdi ünnepre való hangolódás jegyében folyt. János Csaba lp. testvérünk az ApCsel 2:1-5 igeverseken át rámutatott, hogy Isten Szentlelke az, aki folytatni tudja azt a munkát, amely elkezdődött bennünk, amikor igent mondtunk Neki. Hisszük, hogy e napon a menny is velünk ünnepelt és kívánjuk, hogy Istenünk megtartó kegyelme vezesse üdvösségre az alámerítetteket és mindannyiunkat! **(Kulcsár Szintia)**

Alámerítés Sarmaságon. 2021. május 23-án pünkösddvasárnap délelőtt kettős örömmel gyűltünk össze a sarmasági gyülekezetben. Örömmel és Isten iránti hálával szívünkben, népes hallgatósággal, a fehér ruhások rokonaival, barátainkkal lehettünk együtt tanúi Isten Lelke csodálatos munkájának. Fehér ruhás testvéreink bizonyágot tettek szóban is és a bemerí-

tésben is arról, amit Isten végzett életükben. Személyes bizonyágtételükből kicsendült, hogyan változtatta meg az Úr az életüket, miként szólította meg őket, és fogadták el Jézus Krisztust személyes megváltójuknak. Isten igéjét az ünnepi alkalmon Szűcs Sándor belényesi lp. hirdette a Róm 6:1-18 alapján, a megkereszteltek gyülekezetéről szólva. Kihangsúlyozta, hogy a bemerítkezőknek milyeneknek kell lenniük lelkületükben, jellemükben, erkölcsben, gondolkodásukban. Meghalni, eltemettetni a réginek és új életben járni, felszabadult boldog élettel szolgálni Istent. A bemerítést Székely Béla helyi lp. végezte. Az új tagok életére kívánjuk Isten áldását, oltalmát, megerősítő kegyelmét. Éljenek és gyümölcsözzenek Isten dicsőségére és sokunk örömére! *A képen balról jobbra: Székely Béla Dániel lp., Püsök Henrietta Judith, Tóth Lénárd, Kulcsár Karola, Szűcs Sándor lp. (Székely Béla lp.)*

Húsvéti bemerítés Ákoson. Április 5-én, húsvét második napján bemerítés volt az Ákosi Romák Magyar Gyülekezetében. Ez alkalommal két idősebb testvér merítkezett be, igent mondva a Megváltó hívásának, amely már régóta szólt feléjük. Köztük volt Fogarasi Dezső gyülekezeti vén testvér édesapja is, akit fia nagy örömmel merített be. Az igét Kovács József lelkipásztor hirdette az Ef 2:1-10 igeszakasz alapján. **(Kovács József lp.)**

Lelkipásztor-avatás a bihari körzetben

2021. április 25-én örömmel ünnepeltük a körzetnek: ezen a napon avatták lelkipásztorrá Moroz Tamás testvért. Együtt ünnepeltek a gyülekezettel a Szatmári Baptista Gyülekezetből eljött testvérek, Szövetségünk vezetői, különböző körzetek lelkipásztorai és teológusai, valamint Nagy-Kasza Andrea, Moroz Tamás testvér jegyese.

Az alkalom imaórával kezdődött, amelyen Papp Benjámin, meghívott lelkipásztor és Zsemlye Alfréd, teológus buzdítottak imára. Pardi Félix, Szövetségünk elnöke köszöntötte a jelenlévőket, és kifejezte örömét afelett, hogy még vannak olyan fiatalok, akik vállalkoznak a lelkipásztorságot és az azzal járó minden nehézséget, majd a Fil 2:12-18 alapján bátorította az elhívottakat a feddhetetlen, tiszta és hűséges szolgálatra. Ezek után Szűcs Sándor, a nagyváradi miszsiókerület elnöke, a belényesi gyülekezet lelkipásztora köszöntötte a ünneplő gyülekezetet, és mutatta be az avatóbizottságot, annak elnökeként. A bizottság további tagjai Pardi Félix szövetségi elnök, a kémeri gyülekezet lelkipásztora, Dr. Kovács József testvér, a szatmári gyülekezet lelkipásztora, Paul Gericke, kanadai lelkipásztor, misszionárius, Elekes József, nyugalmazott lelkipásztor, Tóth József, a paptamási gyülekezet diakónusa, valamint Albert István Zsolt, a bihari körzet lelkipásztora voltak.

Mielőtt az avatás megtörtént, Moroz Tamás testvér bizonyosságot tett a hitéről. Elmondta, hogy már 5 évesen megszólította őt az Úr, majd 13 évesen a hitét megpecsételte a bemerítkezés által. A bizony-

ságtevés után az avatóbizottság kérdéseket tett fel Tamás testvérnek, aki a hite és meggyőződése szerint válaszolt ezekre, majd a bizottság tagjai egyenként imádkoztak érte, áldást kérve szolgálatára, családi életére. Szűcs Sándor testvér köszöntötte elsőként az újonnan felavatott lelkipásztort. Ezek után a helyi gyülekezet tagjai köszöntötték új lelkipásztorukat: Juhász József testvér, gyülekezetvezető, és Szivák Etelka testvérnő egy szavalattal. A bihari református lelkész, Szatmári Gergely Elemér is köszöntötte Moroz Tamást és biztosította a békés felekezeti közötti együttműködésről, és a 2Tim 4:2 alapján bátorítva fiatal testvérünket az ige hirdetésére alkalmas és alkalmatlan időkben is.

Dr. Kovács József, a szatmári gyülekezet lelkipásztora arra buzdította felavatott munkatársát, hogy soha ne elégedjen meg azzal, ahova eljutott a szolgálatban, a lelki életben, hanem mindig többletorekedjen, és maradjon hűséges Istenhez, jövődöbeliével együtt. Szilágy Zoltán, Bihar község polgármestere is jelen volt az eseményen, örömét fejezve ki, hogy egy újabb hasznos lelki munkással gyarapodott a közösség. Végül, de nem utolsósorban, Elekes József, nyugalmazott lelkipásztor testvér köszöntötte az ünnepelet a Példabeszédek könyvének harmadik részéből, kiemelve az irgalmasság és az igazság fontosságát a lelkipásztor életében, valamint arra figyelmeztette fiatal munkatársát, hogy bízson az Úrban, ne saját magában. Andreát arra kérte, hogy mindig biztassa majd a férjét arra, hogy szeresse Istent, és szolgáljon neki teljes odaadással.

Az EMABISZ dicsőítő csapatának vezetésével együtt is magasztalhattuk Istent kegyelméért és szeretetéért. A délelőtti istentisztelet Szabó Sándor lelkipásztor testvér imájával ért véget, ezután az imaház udvarán szeretetvendégségben is élvezhettük egymás társaságát.

Délután is folytatódott az ünneplés, mely Moroz Tamás székfoglaló igehirdetésével kezdődött, majd többen is köszöntötték a felavatott lelkipásztort: a helyi gyülekezet gyermekei, Albert István Zsolt társ-lelkipásztor és felesége a testvérnők részéről, a tini-ifi klub tagjai, Moroz Lóránd és jegyese, Nagy-Kasza Zoltán, Tamás jegyesének édesapja, Moroz István, Tamás édesapja, Zsemlye Alfréd teológus, Szász Attila, a helyi gyülekezet bizottsági tagja, valamint Paul Gericke, aki a záró igei üzenettel is szolgált a gyülekezet felé. A délutáni alkalom Nagy-Kasza Benjámin imájával zárult.

„Nőttél-e, gyermekem?”

Egy év szünet után ismét országos női csendesnapokat tartottak a Hargitán

Isten mérhetetlen jóvoltából 2021-ben is megtarthattuk az országos női csendesnapot a Hargita Táborban. Reményekkel és némi izgalommal vártuk a május 7-9-re tervezett találkozót. Isten úgy látta jónak, hogy személyesen tudjunk találkozni, nemcsak online, aminek nagyobb esélye volt erre a találkozóra nézve.

A jelenlevők 40 különböző helységről gyűltek össze, körülbelül 150-en. Voltak olyanok, akik már évek óta visszajárnak, de barátok is szép számmal, akik most jártak először itt, ilyen közösségben. Az alkalom első mozzanata a már hagyománnyá vált zászlófelvonás volt. Joó Zoltán táborigazgató mondott imát, majd Balog Ferenc lp. testvértől hallottunk rövid ígét és bátorítást a 4Móz 9:15-18 versek alapján. Néhány ének után felvonták a zászlót, majd Papp László lp. imádkozott. Vacsora következett, majd elkezdődött az esti alkalom, amelyet Borzási Márta, a Nőszövetség elnöke nyitott meg a 145. Zsoltárral. A konferencia mottója is hamar elénk került: „Nőttél-e, gyermekem?” Több oldalról is körbejártuk a témát: megvizsgáltuk növekedtünk-e az igeolvasásban, az imádkozásban, a bójtben, a családi áhítatban, a közösségben vagy gyülekezetben.

Már péntek este előadást hallhattunk Dr. Vass Gergely lp. testvértől „Az igeolvasás és az imádkozás, mint lételem” címmel. Lételem az, ami nélkül nem élhetünk és bármi válhat lételemünkkel. Az Isten nélkül élőnek lételemük lehet a család, a kényelem, a munka, a kalandok, a művészet, a szórakozás, a vádaskodás, a viccelődés. A megtért ember számára lételem a békesség, a hit, a szeretet, a lélekmentés, az adakozás vagy másokon való segítség, az igeolvasás, az ima, a közösség. Az igeolvasás – mint lételem – meghatározza hitéletünket: lehet gyönyörködni benne, lehet értékelni, lehet sóvárogni utána, lehet fényforrás, vagy csoda tár-

A rég várt zászlófelvonás...

... és alkalom

gya. „Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzen ellened” (Zsolt 119:11). Mihez hasonlíthatjuk az Isten ígétét? Olyan, mint a pajzs, a kard, a szövetség, a kenyér, a tükör, a zsinórmérték, az élő víz. „Lábam előtt mécses a te ígéd, ösvényem világossága” (Zsolt 119:105). Szeretnél boldog lenni? Olvasd a Bibliát. Van, akinek az életéből szinte ki lehet olvasni az evangéliumot, annyira tele van igeismerettel és annak gyakorlatba ültetésével, megélésével. Az imádkozás, mint lételem olyankor is gyakorolható, ha nem volna nyelvünk, ha minden egyéb lelki dolog meg lenne tiltva, ami által gyakorolhatnánk a hitünket. Két gondolatot osztanék meg Vass testvértől. „Nagyobb szükséged van az imára, mint a nyelvedre.” A „mi lenne, ha nem tudnál imádkozni, amikor haldokolsz?” Egy imádkozó élettel elkerülhetjük a csapdákat, az ördög kísértéseit. Feltevődtek elgondolkodtató kérdések. Min kell változtatnod, hogy több időt tölts az ige olvasásával és imádkozással? Ha nem imádkozhatnánk, hogy éreznénk magunkat? Manapság sok minden korlátozva van, de imádkozni szabadon lehet ma is, mert felfele nincsenek korlátok.

Szombaton délelőtt Dr. Halász Irénke tv-nő tartott előadást arról, hogy a növekedés egyik elősegítője, többek között, az imádság. Jézus is imádkozott, neki is szüksége volt a csendességre, az Atyával való közösségre, mennyivel inkább nekünk. „Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben” (Lk 2:52). Az imádság >>>

>>> jellemvonásai: alázatos, bizalmas. Milyen a jó imádság? Közvetlen, őszinte, közbenjáró. Az imádkozó látást és útmutatást nyer és az Isten jelenléte sugárzóvá tesz. Lelki növekedésünknek három szakasza van: az újjászületés (1Pt 2:2), a lelki kiskorúság (Zsid 5:13) és a lelki nagykorúság (Ef 4:13). Szombat délelőtt a második előadást Bálint Ibolya tv-nő tartotta a lelki növekedés másik fontos elősegítőjéről, az igeolvasásról. Szó esett bibliatanulmányozási módszerekről, a mindennapi csendességről. Baj az, ha Isten hallgat, nem szól hozzánk, vagy esetleg meg sem akarjuk hallani hangját. A lelki kiskorúság jellemzői: megállás a növekedésben, érzelmi ingadozás, sértődékenység, érzékenység, pártoskodás, világi gondolkodásmód, érzéketlenség a bűnnel szemben, énközpontúság, önzés, romboló kritizálás.

Szombat délután egy kis szieszta után lehetőség volt kézművesfoglalkozásokra is. Ennek az volt a lényege, hogy ige kerüljön a falra minden házba. De, aki lelkileg akart még inkább gyarapodni, azt két szeminárium várta. Az egyik a böjt fontosságáról, mint a növekedés elősegítőjéről tartott hasznos és kimerítő előadást Vass testvér. Néhány gondolat belőle: – a böjt ideje alatt világosabb Isten vezetése; – a böjt kiegyensúlyozottabbá tesz; – a böjt után másképp látjuk az éhezőt és másképp érzékeljük Krisztus szenvedését. A másik szemináriumot Bálint Ibolya tv-nő tartotta „a feleség szerepe a férj lelki növekedésében” témával. A szombat esti előadást Irénke tv-nő vezette, és a családi áhítatról szólt, mint a lelki növekedés elősegítőjéről. Fontos, hogy a hívő családok otthon is gyakoroljanak lelki közösséget. „Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük” (Mt 18:20). Egy fontos mondatot jegyeztem még meg magunknak többek között: „az együtt imádkozó család együtt is marad!”

Vasárnap ismét Vass testvér hirdetett ígét, rávilágítva, hogy a gyülekezet, a közösség a növekedés segítője. Ha tagja vagy egy gyülekezetnek, akkor egy téglá vagy a falban. Te is építkezel valakire és rád is építkezik valaki. Téged is elviselnek, te is viselj el másokat. Egy közösségen belül felelősek vagyunk egymásért, osztunk jóban-rosszban. Így együtt leszünk Krisztus teste, Krisztus egyháza. A konferenciáról jó visszhangokat hallottunk, az Úr felettébb megáldotta, reményeinken felül. Mindenki elégedetten, feltöltődötten távozhatott haza. Külön köszönjük a Tábornak a befogadást és minden nemű szolgálatot a személyzet részéről. A legnagyobb hála pedig mindenért az Urat illeti!

Rákosi Ibolya, Csernáton

ISTEN SZŐLŐJÉBEN

Mottó: Mt 7:16-19, Jn 15:2-4

Isten útjai kifürkészhetetlenek, viszont bátran jelentem ki, hogy tökéletesek. Miután éveken keresztül azt hangoztattam, hogy fogorvos leszek „ha nagy leszek”, mindenkit lesokoltam azzal a kijelentéssel 12. osztályban, hogy kertész-mérnöki egyetemre fogok beiratkozni. Azt hiszem egyértelművé vált mostmár minden kedves olvasóban, hogy miért is választottam a fenti igeverseket témául. „Arról ismerhetitek fel őket, hogy mit tesznek, és annak mi az eredménye”. Mindennek, amit teszünk előbb-utóbb eredménye és következménye lesz. A jó kertész a sok befektetett munka után élvezheti a bőséges termést, és nem csak ő, hanem azok is, akikkel megosztja. Amíg viszont eddig a pontig eljut, sok áldozatot kell meghozzon: lehet, hogy míg mások a lakás melegében töltik a hűvös tavaszi estéket, ő a gyümölcsösben tüzet gyújt, hogy a meleg füst megvédje a kinyílt virágokat a fagytól. Viszont ez a hivatása, így odaadással végez minden munkát. Ha párhuzamot vonunk az említett helyzet és Isten kertészetében dolgozó munkás közt, ugyanezeket a tulajdonságokat figyelhetjük meg: akit Isten hívott el az Ő munkájára, az nem nézi az akadályokat, nem választja a kényelmet, mert tudja, hogy a befektetett munkát és erre áldozott időt Isten megáldja, és munkája eredményes lesz. Van ennél nemesebb feladat, mint másokat Istenhez vezetni? Miért vannak mégis olyan kevesen, akik ezt elszántan végzik? Vagy miért esik sokszor olyan nehezünkre hitetleneknek arról beszélni, amit Isten a mi életünkben cselekedett, és amit nekik is lehetőségük van megtapasztalni? Jézus a lehető legnagyobb áldozatot hozta azért, hogy mi élhessünk. És mi olyan sokszor a legkisebb áldozatot sem vagyunk hajlandók megtenni Érte.

A kertész, ha észreveszi, hogy egy fa vagy egy szőlőtőke nem terem, kezd elszáradni, megtámadta egy betegség vagy egy kártevő, megpróbál megtenni minden tőle telhetőt azért, hogy megmentse: eltávolítja a menthetetlen ágakat, megmetszi a növényt, kezeléseket állít fel a betegség vagy kártevő eltávolítására. A kertésznek a megélhetése függ attól, hogy mennyit teremnek a növények, így teljes odaadással végez minden munkát. Nekünk viszont az anyagiaknál sokkal több, az örök életünk múlik azon, hogy hogyan élünk, és mennyire odaadóan szolgálunk. „Minden vesszőt levág rólam, amely nem terem gyümölcsöt, termő vesszőimet viszont megmetszi és megtisztítmég-ja, hogy még bőségebb és jobb termést hozzanak”. Életünk során nagyon sok esélyt kapunk az újrakezdésre, a változásra, de nem végtelen sokat. Isten soha nem mond le rólunk, de ha mi folyamatosan nemet mondunk hívására, akkor előbb-utóbb elveszítjük a kegyelmet. Ezzel szemben, ha mindennapjainkban jelen van a mustármagnyi hit és a törekvés, arra Isten áldását adja, új és új feladatokat bíz ránk, amikhez megadja a szükséges erőt is. „Istenem, szeretném minden üzenetet, amit nekem szándék meghallani és teljesíteni a feladatokat, amiket rám bízol. Áldj meg minden olvasót nyitott fülekkel, cselekvő kezekkel és tiszta beszéddel!”

Gál Tamara, Arad, végzős kertész-mérnök-szakos hallgató

Imanapi adományok, 2020

Az elmúlt év megszorításai tanítottak. Új fogalmak, szavak, távolságtartás, maszk, karantén. Tanultuk, hogyan próbáljunk dolgokat elengedni, vagy éppen egyedül végezni magányosan. Ebben a helyzetben is Istenünk gondviselését tapasztalhattuk, aki nem hagyott magunkra. Örvendünk, hogy lehetőség szerint kisebb vagy nagyobb létszámban megtarthattuk a novemberi imanapot, bekapcsolódva a nagy ünneplő sokaságba. Pénztárcánk kinyitva jókedvvel adakozva (is) ünnepeltünk. Kívánjuk, legyen áldás minden adakozó életén, munkáján. Hisszük, hogy vetésünk aratás követi majd. Tegyük mindent jókedvvel, örömmel az Ő dicsőségére a magunk helyén.

Az alábbiakban a 2020 novemberében megtartott Nemzetközi Női Imanap alkalmából beérkezett adományokat soroljuk fel.

Szalonta – 140; Arad I. – 500; Szilágysomlyó – 350; Lecsmér – 400; Kémer – 600; Sarmaság – 890; Bihari körzet – 500; Belényes – 1000; Tárkány – 1200; Fenes – 300; Lupény – 140; Vajdahunyad – 300; Szilágyszentkirály – 150; Szamosardó – 410; Vervölgy – 60; Kolozsvár – 250; Hadadnásd – 250; Homoródszentmárton – 150; Berettyószéplak – 275; Sepsiszentgyörgy és körzete – 447; Gálospetri – 400; Hadad – 200; Nagyvárad I. – 650; Kovászna – 200; Szilágybagos – 620; Zilah – 500; Nagyfalva – 550; Érmihályfalva – 500; Szentegyháza – 200; Ipp – 250; Perecsen – 2500; Varsolc – 400; Szatmár – 1300; Diószeg – 100; Kraszna – 1000; Erked – 300; Lóna – 656; Nagy Zsuzsa Rozália – 400.

A Nőszövetség vezetősége

Baptista műsor a Kolozsvári Rádióban

A Kolozsvári Rádióban a 909, 1404 és 1593 MHz-es középhullámon, valamint a 95,6 és 87,9 (Szatmár) MHz ultrarövidhullámon rotációs elv szerint hat egyház részéről (katolikus, református, baptista, evangélikus, unitárius és adventista) lehet 30 perces vallási műsorokat meghallgatni. Hálásak vagyunk a baptista műsorok sugárzásának a lehetőségéért. Ezek szerkesztését 1992-től dr. Borzási István testvér végezte. Tavalyi év 2021. márciusától ezt a szolgálatot a kommunikációs alelnök testvér vette át. Ünnepek alkalmával 6-7 perces üzenetünk ökumenikus adássá szerkesztett formában kerül adásba, nemcsak a Kolozsvári Rádióban, hanem a református Agnus Rádióban is. Legyen az Úr áldása a rádiós szolgálatokon! (Szabó László lp.)

Virtuális látogatás a Teológián

Ebben az évben is meg volt hirdetve a teológiai oktatásra való jelentkezés lehetősége a BTA keretein belül. Az érdeklődés felkeltése és az érdeklődők segítése céljából május 25-én egy virtuális látogatást tartottunk a Teológián a Google Meet program segítségével. Ennek keretében bemutatásra kerültek az intézményben működő szakok, korábbi és jelenlegi diákok mondták el tapasztalataikat és a tanárok beszéltek a keresztyén oktatási intézmények és a teológiai nevelés fontosságáról. Ezután kérdéseket is lehetett feltenni.

Az Ige szerint a hithez ismeretet is kell ragasztani. Ennek a lehetőségét kínáljuk fel azoknak, akik teljes idővel szeretnének az Úr munkájába állni, de azoknak is, akik polgári foglalkozásuk mellett fontosnak tartják, hogy az Isten beszédét alaposabban megismerve végezhessek a rájuk háruló lelki munkát. Várjuk, hogy az Isten elhívása és vezetése folytán a virtuális látogatás résztvevői és mások is legyenek intézményünk diákjai és Isten hűséges munkásai!

A BTA továbbra is várja a jelentkezőket lelkipásztor szakra (alapképzés, BA-licenciátus diploma, 8 félév), kántor szakra (alapképzés, BA-licenciátus diploma, 6 félév) és mesterképzésre (4 félév). A mesterképzésen belül zenei specializációra is lehetőségük nyílik a hallgatóknak. A mesterszak azon érdeklődők számára is nyitott, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai – valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. A képzés 4 félévet ölel magába.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>

További információk végett érdeklődni lehet a nagyváradi Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro, tel.: 0735-500 700).

Jelentkezési határidő: 2021. augusztus 20.

**Fazakas György
Giorgiov Adrián**

Hoble János (1930–2011)

halálának 10-ik évfordulójára emlékezünk.

Az 1960-as és '70-es évek lelki ébredésének átélői ke-
Amény lelki tusákon, őszinte, töredelmes bűnbánaton és bűnvalláson át jutottak el az új élet öröméig, amely úgyannyira betöltötte a szívüket, hogy attól kezdve addigi életcéljaikat félretéve mások hitre jutását és hitben való növekedésének elősegítését tekintették legfőbb feladatuknak. Elmélyült imaéletet éltek, a Szentírás tanítását – úgy, ahogy ők azt megértették – a lehető legkomolyabban vetették, és ugyanezt az odaszánást várták el mindenkitől, aki magát hívőnek vallotta.

Hoble János jellemében ötvöződtek az ébredés meghatározó alakjainak jellegzetes tulajdonságai. Mindvégig egyszerű, falusi emberként élt, ott is hunyt el – a Bihar megyei Micskén – ahol megszületett. Nem volt felavatott igehirdető, szolgálatait mégis több ország (Moldova, Oroszország, Magyarország és Csehszlovákia) baptista gyülekezeteiben hallhatták. Ő volt az a személy, akinek nevéhez a lelki ébredés kezdete köthető.

Felmenői egy szilágysági román faluból, Márkaszékéről származtak. Szülei, Hoble Petru és Floare Micskén telepedtek le, ott nevelték négy gyermeküket, akik közül az 1930. június 18-án született János volt a harmadik. János olyan szinten megtanult magyarul, hogy később a legerősebb lelki szálak is a magyar gyülekezetekhez kapcsolódtak. Elmondása szerint a családban csak külsőleg volt a kegyesség. Kiváltképpen az édesapa szigorúsága riasztotta el a szülőktől, aminek következtében megromlott a kapcsolata a gyülekezettel is. Tizenkilenc évesen elköltözött hazulról, és tékozló fiúként nagyon távol került Istentől. Erről az időszakról, és hogy milyen mélységből emelte fel a kegyelem, újjászületése után mindig töredelmesen és nyíltan beszélt: „Ha nem szégyelltem megtenni, ne szégyelljem elmondani se!” Habár lázadozó, bűnös életet élt, mindvégig tudatában volt annak, hogy Isten előtt egyszer meg kell állnia. 1950. október 15-én egy római katolikus, árva leányt vett feleségül. Arra gondolt, hogy ezzel a jócselekedetével kedvesebbé lehet Isten előtt. Délelőtt a templomba jártak, délután pedig az imaházba, idővel azonban meggyőződtek arról, hogy mégis csak az imaházban van a helyük.

1954. márciusában a testvére, Nistor hazajött a katonaságból, bizonyosságot tett új életéről, és megfeddte Jánost életvitele miatt. Ez a mezőn lezajlott beszélgetés olyan erős hatással volt Jánosra, hogy azon az estén odaroskadt az Úr elé, és szabadulásért könyörgött. Visszaemlékezett arra, hogy egy esztendővel korábban, Margittára menet mennyire elborzasztotta egy oszladozó kutyatetem látványa. Megértette, hogy Isten őt is ilyen visszataszítónak látja, mégis

Hoble János

szereti, és újat akar kezdeni vele. Térdeiről a teljes felszabadulás, az üdvbizonyosság boldogságával emelkedett fel. Pünkösdkor sokak örömére alámerítkezett Hubert János által. Felesége örült ugyan a változásnak, viszont az újjászületésben ő csak évtizedek múlva részesült, ezért sokáig nem tudta elfogadni azt a fajta lelkiiséget és azt a sok-sok utazást, amivel férje számára a Krisztus-követés járt. „Ő volt Isten érleltető kemencéje számomra” – mondta a felesége a férjéről, Hoble Jánosról Kovács József lelkipásztornak egy interjú során (a fenti portrékép is ez alapján készült. – Szerk.). A Hoble házaspárnak négy gyermeke született, közülük egy ma baptista lelkipásztor.

A bizonyágtétel vágyától hajtva felkereste a környező gyülekezeteket, az ismerősöket, és örömmel osztotta meg személyes bizonyágtételét és az evangéliumot. Amint korábban odaszánta magát a bűnnek, úgy szánta magát oda Isten országa ügyének. A szolgálata nyomán Vedresábrányban megtértek között volt Lovas Károly is testvérével, Daniellel, akiknek egy Értarcán lezajló, személyes beszélgetését hallva jutott hitre Szilágyi Sándor. Szilágyi Sándor házában tért meg aztán nemsokára, 1956-ban Nagy Károly, akin keresztül az ébredés tüze Kémerről kiindulva nagy területet járt be.

Hoble János felhagyott a megtérése előtti foglalkozásával, a kereskedelemmel, és bérelszámláló lett a mezőgazdasági gépállomáson, dolgozott a MAT-nál (borgazdálkodási vállalat), majd a margittai Szállítási Vállalatnál is, mint üzemanyagraktáros. Azzal a feltétellel foglalta el a munkahelyeket, ha vasárnap nem kell bemennie dolgozni. Ezt még mindenütt viszonylag megértően fogadták, de azt, hogy a figyelmeztetések ellenére folytatta a lelki szolgálatot, és bizonyosságot tett nemcsak munkatársainak, hanem feletteseinek, sőt a kommunista pártvezetőknek is, már nem tűrték el – kitették a munkahelyekről.

Abban az időben, amikor igencsak kockázatos volt, Hoble János szinte egész Erdélyt bejárta, és buzdította a gyülekezeteket, Jézusról beszélt mindenkinek, akivel csak találko-

zott út közben. Volt olyan, hogy vasárnap kora reggel még nem tudta, hol fogja az Úr aznap használni – kiállt alkalmira, és akár jobbról, akár balról közeledett jármű, mind egyiknek integetett, amíg valamelyik megállt, és beszállhatott. Határozott kérdései sokak számára kényelmetleneknek tűnhettek, de a legfontosabb kérdések voltak, amikkel ember valaha is szembesülhet: „Megbocsáttattak a bűneid? Van örök életed? Szereted az Úr Jézust?” A hívőktől elvárta, hogy osszák meg a lelki áldásokat, amikben részesültek, és bátran tegyenek bizonyosságot a gyülekezetben és a világban egyaránt. Egyik alkalommal valakinek, aki ünnepélyen vett részt egy másik gyülekezetben, de az otthoni közösségben nem számolt be az élményekről, lelki üzenetekről, azt mondta: „Olyan vagy, mint a Holt-tenger!”

Hoble János szoros kapcsolatban állt a Nagyváradon és környékén a románok közt zajló ébredési mozgalommal is, melynek egyik kiemelkedő vezetője, Liviu Olah lelkipásztor unokatestvére volt. A román baptista közösségek éppúgy magukénak tudták Hoble Jánost, mint a magyarok.

Élete utolsó öt évében fokozatosan legyengült, betegeskedett, de mindig szem előtt tartotta a gyülekezetek sorsát, állapotát. Volt, hogy álmában is a közösség felől érdeklődött hangos szavakkal. „Volt, amit jól tettem, és volt, amit rosszul – vallotta – de mindent az Úrért tettem!” Több mint fél évszázadon át végzett missziómunka után 2011. július 9-én távozott a földön élők sorából.

Kiss Lehel

Id. Domokos Ernő életútja

1936. december 6-án született Magyarországon, Domokos Bálint és Ilona első gyermekeként. Az Európa egén éppen ekkor fölsejlt világháború – a II. világháború – kegyetlenül beárnyékolta gyermekkorát. Fiatal édesapját két ország is „hazavédelem” címén fosztotta meg családjától. Hét kemény év – élete legzsengőbb időszaka – édesapja szerető jelenlétének hiányában telt el. De a gondviselő Isten kegyelmesen megőrizte őket a háború borzalmi között. Kegyelem volt, hogy épségben viszontláthatták a Don-kanyart is megjárta családfőt. A háború utáni körülmények mindössze hét évet engedtek az iskolai tanulmányaira. A csöndes fiút jó képességekkel áldotta meg a Teremtő Isten. A könyveket nem kényszerből, hanem csillapíthatatlan tudásvágytól ösztökélve forgatta a kezében. Ez a szenvedélye végigkísérte egész életét, akár csak a zene iránti szeretet. Önszorgalomból megtanult harmóniumozni a saját és a kis gyülekezete örömeire. 1952 augusztusában beme-

rítkezett Szilágyi Dezső lelkipásztor által és csatlakozott a goroszlói gyülekezethez. Igen fiatalon, mindössze 19 évesen lépett házasságra Szilágyi Jolánnal 1956. március 24-én. Rögtön ezután behívták a hadseregbe sorkatonának, három évre. Hazatérése után Isten nagyon megáldotta házasságukat: 9 gyermeknek, öt leánynak és négy fiúnak adtak életet. Egyik fiukat sajnos csecsemőkorban elragadta a tüdőgyulladás.

Szükséget nem láttak. Téglától és betonozástól kérges tenyere a hét 6 napján keresztül munkálkodott, vasárnap viszont a gyülekezet várta igei szolgálatát, közel 60 éven át. 1976. augusztus 15-én a goroszlói és a szilágyballai gyülekezet gyülekezeti vénné avatta 43 évesen. Négy éven keresztül bámulatos munkabírással és kitartással járta a gyülekezeteket, hol biciklivel, hol gyalog, esőben, szélben, hóban. Családjá vasárnaponként csak ebédkor látta, ha látta. Negyven évig aktív maradt, nemcsak a körzetben, de annak határain túl is: Zilahon, Sámsonban, Percsenben, Sarmaságon. A 60-as évek ébredési hulláma tetete alkalmassá, őt is elérte. Igéihirdetése mélyenszántóak, megalapozottak és rendezettek voltak. Sokoldalúsága, tájékozottsága, ismeretei nem társultak göggel. Alázatos volt. Szolgálatához a háttérrel a rendkívüli munkabírással és áldozatkészséggel megáldott felesége biztosította. 65 évig élhettek együtt boldog házasságban. Abban a kegyelemben volt részük, hogy élete utolsó perceiben a kórházi teremben is együtt lehettek. Jó munkatársi kapcsolata volt a mindenkor lelkipásztorokkal, Mike Béla, id. Veress Ernő, Bálint Pál, Király Tibor és ifj. Veress Ernő testvérekkel, számítani lehetett rá a kommunizmus embert és hitet próbáló viharos időszakaiban is, mert érző, pásztori szíve volt. Eltávózása hatalmas űrt hagyott hátra a családban, felesége és gyermekei életében, a gyülekezetben. Nemes egyszerűsége, életbölcssége, hűsége Istenéhez, a gyülekezethez, a családjához és a szolgálathoz sokáig fáklyaként lobog előttünk azután is, hogy folyó év április 26-án hazament mennyei Atyjához. Hisszük azt, amit az ige mond, hogy „aki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.” Búcsúzik tőle a boldog viszontlátás reményében hátra maradt özvegye, gyermekei, valamint ezek családjai, a gyülekezet, a szűkebb és tágabb országos baptista közösség, a falu népe és mindazok, akik ismerték, szerették. Emléke legyen áldott!

Temetésén dr. Vass Gergely zilahi lelkipásztor a vigasztalás üzenetét az Úr Jézusnak a talentumokról szóló példázatából merítette (Mt 25:14–23). Budai Lajos, Király Tibor, Veress Efraim lelkipásztorok szintén szeretettel emlékeztek meg testvérünkről és emelték ki igei üzenetükben a hűséget, a szolgálatra való készséget és annak jutalmát. Veress Ernő körzeti lelkipásztor id. Domokos Ernő diakónus testvér életútját ismertette a temetőben levő gyászoló gyülekezettel. Az énekzenei szolgálatot a ballai és a goroszlói testvérek végezték. **(Veress Ernő lp.)**

Inkognitóban

Az elmúlt időszakban gyakran láttam, amint emberek álcázzák magukat, hogy elfedjék igazi énjüket. Feltettem magamban a kérdést: miért van ez? Ahogy cikáztak gondolataim és kavargtak bennem különböző kérdések, rá kellett jönnöm arra, hogy én is sokszor ezt teszem. Leplezem magam. És itt most nem azokra az álcákra gondolok, amelyekkel fizikai szerepeket lehet eljátszani, hanem a lelkiekre. A Bibliában is sokan próbálkoztak álcákat ölteni, különböző okokból. Például Jákób, elhitette apjával, hogy ő Ézsau, azért, hogy megszerezze az elsőszülöttségi áldást. Vagy mikor a gibeoniak álcázták magukat, hogy átverjék Józsuét és a népet, egy szövetségért (Józs 3: 6–17). William Shakespeare is rájött az ember hihetetlen álcázási képességére, s az ő megfogalmazásában leltem valami valóságot. Azt írta:

*„Színház az egész világ,
És színész benne minden férfi és nő:
Fellép és lelép: s mindenkit sok szerep vár (...)”*

Valóban sokszor így van. Lelki értelemben, de színészkedünk. Mutatunk valamit, ami nem úgy van. Elhitetünk valamit magunkról, ami nem igaz. S így valóban mind színészek leszünk. Tudatosan vagy tudatlanul, de azok. Színtérré alakítva környezetünket. Felmerült bennem a kérdés, először is magamnak feltéve: miért? Miért teszem? Miért leplezem önmagam? Félek? S ha igen, mitől/kitől? Gondolataim labirintusában bolyongtam ke-

resve valamilyen válaszokat. De önmagamban hiába néztem, egyedül Isten tudott válaszokkal szolgálni. Egy ének szövege ébresztett rá erre:

*„Könnyeidet nincs aki megértse:
Mondd el Uradnak, mondd el Uradnak!
Ő jól tudja, nincs titok előtte,
Mondd Jézusnak egyedül! (...)”*

Ezt dúdolgatva magamban, tényleg Istenhez fordultam válaszokért. Hiszen Ő tényleg mindent tud, Neki elmondhatom kérdéseimet, mert megérti, s válaszol. Az Ő hallgatása is válasz tud lenni! Először is, próbáltam rájönni, az álcázásra kényszerítő érzés forrására. Ezen gondolkozva, mindig a félelemnél kötöttem ki. „Mert nem a félelem lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét” (2Tim 1:7).

Ahogy ezen a témán gondolkoztam, rájöttem, hogy két nagyobb csoporttól félhet az ember: másoktól és önmagától. A másoktól való félelmet is tovább bontottam két csoportra, hiszen úgy véltem fontos külön megemlítenünk. Ha a mások alatt hívőket vagy hitetleneket értünk, változhatnak az indítékok.

A nem hívők esetén, a félelem akkor jelentkezhet, amikor fel kell vállaljuk hitünket. Nagyon sokszor szégyelljük azt, hogy Krisztus drága vérében megváltott gyermekei vagyunk. S mégis miért? Mi lenne a legrosszabb dolog, ami érne bennünket, ha az osztályba, munkahelyen, családban, környezetünkben felvállalnánk azt, Akiben hiszünk? Talán lelőnének? Felakasztanának? Máglyán elégetnének? Börtönbe zárnának? Oroszlánok elé vetnének? Az összes kérdésre a válasz igen rövid, egy nem szócska. Isten kegyelméből, még egy halvány esélye sincs ennek itt, ahol mi élünk, az országunkban. Legfeljebb kinevetnek, nem kedvelnek majd, kerülük társaságunkat, kicsúfolnak és ehhez hasonlók történhetnek. De mindez, nem éri meg azért, hogy elmondjuk az örömhírt másoknak? Egyesek életüket adták azért mert Jézusról beszéltek, lásd: a első században élő keresztyének, misszionáriusok, István és még hosszú a lista. Ki tudja hány embert fenyegettek meg azzal, hogy elvesztik szabadságukat, életüket, ha folytatják missziójukat? De ők sem hagyták abba. Nagy példa előttem Amy Carmichael megrendíthetetlen, félelem nélküli hitével. Megfenyegették, hogyha tovább kutakodik az indiai templomba elvitt gyermekek felől és továbbra is megmenti őket, akkor megtámadják őt. De ezek a szavak sem állhattak céljának útjába. Tudta, hogy van Valakije, aki ha akarja, meg tudja menteni őt. Szóval igen, voltak bátor emberek a múltban és hiszem, hogy vannak a jelenben is! Bárcsak én is, a félelem bénításából kiszabadulva, a megfelelő időt megragadva, megszólalhatnék. Egy pár hónapja megtartott ifjúsági délutánon elhangzott előadásban is szó volt erről, hogy

sokszor milyen naivan hallgatunk és nem mondjuk el azt a csodálatos üzenetet, hogy Jézus áldozata révén van bűnbocsánat, örök életet lehet nyerni! Ha sikerül jó, megfelelő áron, valamilyen szépségápolási terméket, ruhát vagy más árut beszerezni, értesítem barátaimat, hogy ők is élhessenek a remek lehetőséggel. Valahogy így kellene legyen a Megváltóról szóló üzenettel is. Tovább kellene adjam a hírt. Csak itt nem néhány lej megspórolása a tét, hanem annál sokkal több. Élet vagy halál. Ezért ne féljünk, szégyelljük felvállalni hitünket, azt Akiben hiszünk. Ne legyünk olyanok mint Péter és ne tagadjuk le, hogy ismerjük Jézust! Ne vegyük fel a közömbösség álcát és ne bújjunk meg mögötte. „Mert aki szégyell engem és az én beszédeimet, azt az Emberfia is szégyelni fogja, amikor eljön...” (Lk 9:26).

De sajnos, hívó testvérek, barátokkal szemben is álcát aggatunk magunkra. Nehogy megismerjék igazi énünket. Nehogy meglássák mennyi bűn van bennünk. Azt gondolva, hogy akkor, mekkorát esnének a szemükbe. Esetleg úgy látjuk, hogy csak mi küzdünk azokkal a nehézségekkel, kísértésekkel, így más nem értené meg. Pedig nem így van! A Sátán sokszor ugyanazzal a csellel próbálkozik mindenkinél, csak különböző időben és különböző eseményeket kihasználva. A célja viszont ugyanaz: elnyelni (1Pt 5:8). Tehát merjük megosztani harcainkat, hogy tudjunk egymáson segíteni. Tudjuk egymást imában hordozni. Tanuljunk Dánieltől, aki mikor megtudta a megöletésükről szóló rendeletet, összehívta barátait és EGYÜTT imádkozott velük. Legyünk ilyen barátok, akik készek észrevenni a nehézségben levőket és készek megosztani a saját küzdelmeiket!

Megesik az is, hogy azért bújjunk inkognitoba, mert nem akarunk szembeülni önmagunkkal. Talán félünk szembenézni valódi énünkkel. Amikor nem tetszik az, amit látunk ott legbelül, hajlamosak vagyunk kicsit szépitni a valóságon. Mutatjuk a legszebb oldalunkat, hogy minden a legnagyobb rendben. S olyan hihetően megjatszodjuk ezt, hogy már-már mi is elhisszük. Önmagunk színjátéka a valósággal egybemosódik. Inkább nézzünk jó mélyen önmagunkba, s ami nem odaillő azt dobjuk ki. Az ige tükrében mindig megpillanthatjuk a leplezhetetlen énünket. S ha fájdalmas, és kínkeserves a tisztogatás, akkor se adjuk fel, mindig kérhetünk segítséget. Van Valaki, akit mindig hívhatunk egy lelki nagytakarításra, mert kész megtisztítani a legkoszosabb zezugokat, ha mi kérjük és engedünk Neki. Ha Istent kérjük hogy segítsen változni, változtatni, akkor Ő jönni fog és újjá tesz mindent. Micsoda öröm lehet számunkra az, hogy bárhogy jöhetünk elé, mert ő azt mondta, hogy: „Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek” (Ez 36:26). Ha ezek után

Tinisarok: Magamból a legjobbat

Serdülőkorban kezded felismerni, milyen dolgokhoz értesz, miben vagy jó, és mi az, amit igazán élvezel. Most már nemcsak a szórakozásért veszel részt bizonyos tevékenységekben, hanem azért is, mert beteljesülést nyersz általuk. Más szóval, kezded felfedezni képességeidet, mert ha hiszed, ha nem, te is nagyon tehetséges vagy!

Először is szükséges, hogy meghatározzuk, mit értünk tehetség alatt. Ezek azok a képességek, amelyek velünk születnek. Idővel sorra felfedezzük őket, és hogy helyesen használjuk fel ezeket, képesítjük magunkat bennük. A tehetséget nem lehet megtanulni, csak fejleszteni. Isten különböző képességekkel ajándékozott meg bennünket, de ezeket nem használhatjuk kizárólag saját elképzeléseink szerint. „Jöjjön ide minden hozzáértő ember, és készítsék el mindazt, amit megparancsolt az Úr” (2Móz 35:10).

Isten ajándékának két része van: maga a képesség és a cél, amiért ő megáldott vele minket. A gyönyörű éneklés ajándékát emberek szórakoztatására is fel lehet használni, de igazi célja az, hogy Istent dicsőítsük vele. A szónoklás tehetségével érvelni lehet még az erkölcs-telenség mellett is, de ez a tehetség arra hivatott, hogy Istent hirdesse.

Ajándékainkat csak úgy tudjuk igazán felhasználni arra, amire adattak, ha rendezett kapcsolatban vagyunk az Ajándékozóval. Bátorítunk arra, hogy miközben képességeidet fejlesztet, összpontosíts életed legfontosabb kérdésére is: hogyan lehetsz te is Isten gyermeke?! (Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

sem csillapodik önvádunk, s továbbra sem tetszik, amit a lelki értelemben vett tükörben látunk, akkor próbáljuk Isten szemszögén keresztül látni magunkat: szentnek és fedhetetlennek. Hiszen a Jn 8:36-ban az van megírva: „ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” Higyjünk Isten szavának, s szeressük magunkat úgy, ahogyan Isten megteremtett, amilyen értékekkel felöltöztetett és ne aggassunk magunkra másat. Hiszen ha ez nem megy, akkor hogyan tudunk mást szeretni (Mt 22:39)?

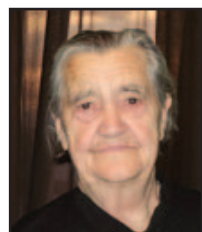
Ne vegyünk magunkra álarcokat, ne tegyük ezt másoktól vagy önmagunktól való félelemből. Inkább legyünk készek felvállalni minden időben azt, akik valóban vagyunk, hogy Isten tudjon felhasználni minket, sok ember megmentésére.

Moroz Hannelore, Szatmárnémeti

■ **Hegyközszentinmrén** 2020. július 16-án kísértük utolsó útjára **Deák (szül. Erdőháti) Piroska** testvérnőt. Testvérnőnk 84 évet kapott Urától. Erdőháti Piroska 1936. július 8-án született Sítérben. Fiatal korában döntött az Úr Jézus mellett és beme-
rítkezett. 1956-ban kötött házasságot Deák Ferencsel. 32 évi házasság után, 1988-ban eltemette férjét, majd 2008-ban fiát is. Egy évig állandó gondozásra szorult, amelyet szerető közösségben, a szalárdi Filadelfia öregek otthonában kapott meg. A temetésen a vigasztalás ígéit Papp Dezső lelkipásztor hirdette a Zsolt 46:11-12 és az 1Kor 15:50-57 alapján. Szolgált a helyi összevont énekkar. Áldott emléket szívünkben hordozzuk, húga, leánya, unokái, dédunokái és a népes rokonság. *(Leánya, Huszár Piroska, Avasújaváros)*

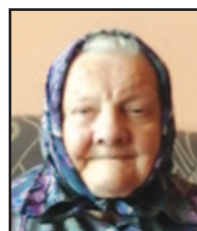
■ **Antal Elemért** 2020. november 25-én kísértük utolsó útjára Szatmárnémetiben. 74 éves korában, gyors lefolyású betegség után, hirtelen költözött el. 49 évet élt boldog házasságban, 4 gyermekkel és 5 unokával áldotta meg az Úr. Munkáját egész életében odaadással, szakértelemmel és lelkiismeretesen végezte. Kedvessége és szelídsége mindnyájunk előtt példaértékű volt. A temetőkertben Kovács József, Szabó Szilárd és Székely Béla lelkipásztorok szolgáltak bátorító igékkel. Az Úr vigasztalja a gyászolókat! *(A család)*

■ **Kerekes (szül. Fejér) Katalin** Ipp-on született 1929. szeptember 27-én és 2021. április 19-én hallotta meg az Úr hazahívó szavát, akitől 91 évet kapott ajándékba. 1945. július 29-én részesült újszövetségi beme-
rítésben Bago-son, Szabó László által. 1956. január 26-án házasságot kötött Kerekes Józseffel, akivel 58 évig éltek boldog házasságban. A jó Isten megáldotta őket 2 gyerekkel, 3 unokával és 3 dédunokával. Élete utolsó hat évében gondozásra szorult, amit türelmesen viselt. Élete végéig Istenhez hűséges, szelíd és alázatos volt. A temetési istentiszteleten Kiss Lehel szamosújvári, valamint Fekete Csaba a helyi lelkipásztor hirdette az Úr vigasztaló üzenetét. Az énekszolgálatokat az ippi gyülekezet énekkara végezte, Isten dicsőségére. Záróimát Csepei Ferenc, helyi gyülekezetvezető mondott. „Boldogok a szelídek: mert ők örökségül bírják a földet” (Mt 5:5). A viszontlátás reményével, emléket szívünkben megőrizzük. *(A gyászoló család)*

■ Megtört szívvel, meghajolva a Mindenható Atya határozata előtt, álltuk körül 2021. április 21-én, a szilágy-sámsoni temetőkertben mélyen szeretett családtagunk, **Kulcsár (szül. Gyulai) Noémi-Katalin** koporsóját, akit vi-

rágzó életének 38. évében szólított haza magához a Teremtő. Elköltözött szerettünk 1982. július 17-én születt, ifj. Gyulai Gyula és Katalin elsőszülött gyermekeként. Már ifjú éveiben megismerte és elfogadta Jézus Krisztust személyes Megváltójaként, s döntését a keresztség vizében is megpecsételte 2001. július 15-én, Bíró Zoltán lp. által. 2008. szeptember 17-én házasságot kötött ifj. Kulcsár Ferencsel, csatlakozva a Szilágyperecseni Magyar Baptista Gyülekezethez. 12 és fél éven át tartó boldog házasságukat a kölcsönös ragaszkodás, krisztusi szeretet, tisztelet és hűség jellemezte. 2019-ben csatlakoztak a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezethez. 2021. április 5-én, húsvét másodnapján hirtelen rosszul lett miatti kórházba került. Az ezt követő két hétben teljesen Megváltója kezébe tette le életét, mindvégig példásan viselte szenvedéseit, ragaszkodott Megváltójához. 2021. április 19-én Isten úgy döntött, hogy magához viszi az Örök dicsőségbe. A gyászistentiszteleten a vigasztalás ígését dr. Borzasi Pál, szilágyperecseni lp. hirdette az Ézs 40:1-11 alapján. Dr. Vass Gergely zilahi lp. magyar és román nyelven szólt bátorító ígét a 2Tim 4:6-8 alapján. A nekrológot Gergely Pál, helyi lp. olvasta fel. Imában vezették a többszáz fős végtisztességet tevő jelenlevőket: Gergely Pál lp., Bándi Sándor lp., Bálint Pál ny.lp., Szabó András lp. A temető-
kertben Fazakas György, hadadnádasi lp. hirdetett ígét a Dán 3:7-18 versek alapján. A vigasztaló szavak elhangzása között a sámsoni énekkar és a sámsoni- és hadadnádasi összevont fúvószenekar szolgált, hazahívó- és Noémi által sokszor énekelt dicsőítő dallamokkal. Sokunk kérdésére, amelyre most nem tudjuk még a választ, egy vigaszunk van: valaki Őt jobban szerette, mint bárki közülünk, élete árán örök megváltását eszközölte ki és hazahívta abba az országba, ahol nincs szenvedés, betegség, halál, hanem örök boldogság és öröm. A feltámadás és viszontlátás reménységével válunk el egy időre egymástól. *(A gyászoló család nevében: Kulcsár Márta)*

■ **Katona Teréz** 1927. november 23-án született Krasznamihályfalván, egy egyszerű családnak a második gyermekeként. Gyermekkorát Érszakácsiban töltötte, ahol szülei megismerték és elfogadták Isten kegyelmét, fiatalkorában ő is hitre jutott és a beme-
rítés által is vállalta Krisztus követését. 1947-ben házasságra lépett Katona Pál, szilágykövesdi származású ifjúval. Isten megáldotta házasságukat 6 gyermekkel. A nehéz körülmények miatt 1955-ben Vajdahunyadon telepedett le a család. Férjével együtt hűségesen szolgálták az Urat a gyülekezetben. 1979-ben, férje nehéz betegsége után özvegyen maradt. 1984-ben Székelyföldre költözött, lányához. Életének nagy részét, harminchét

évet itt élte, békességben, szeretettel szolgálva. Beépült a szentegyházi gyülekezetbe, míg tehette örömmel vett részt az alkalmakon. Amikor a Hargita tábor épült, örömmel vállalta a főzést a munkásoknak. A kapcsolata Megváltójával egyre erősödött készült az örök hazába. Ebben az évben a betegsége miatt nem tudott részt venni a gyülekezeti alkalmakon, de imádkozott értük. Hálásak vagyunk azért a szép örökségért, amit hátra hagyott gyermekeinek és a szentegyházi közösségnek. Életének 94-ik évében az Úr hazaszólította, temetése 2021. április 28-án volt Szentegyházán. A vigasztaló ígét Szabó Szilárd, helybeli lelkipásztor hirdette az Ézs 46:3-4 alapján. Hálát adunk életéért mennyei Atyánknak! (Szabó Szilárd lp.)

■ Vajdahunyadon 2021. április 30-án, szólította haza az Úr **Kun (szül. Balla) Ilona** testvérnőt, 87 földi életét ajándékozva számára. Ilona testvérnő 1933. augusztus 20-án született Zsibón. 1960-ban ismerkedett meg Kun Istvánnal Vervölgyön,

akivel házasságra léptek, majd két év múlva Vajdahunyadra költöztek. 1965-től kezdtek járni a Baptista imaházba, ahol először férje tért meg és keresztelezett meg, majd egy évre rá ő is bekerült. Házasságukat Isten hét gyermekkel áldotta meg, illetve tizenöt unokával és két dédunokával. Ilona testvérnő 28 évét özvegységben töltött el, de Isten kegyelméből a sok megpróbáltatás és nehézség között is követte az Urat kitartóan. 2020. októberében nagyon legyengült, de türelemmel viselte betegségét, ameddig az Úr hazaszólította. A gyászistentiszteleten május 2-án, Tóth Róbert helyi lp. olvasta fel a nekrológót, majd a 2Tim 1:5 alapján szólt Isten vigasztaló üzenetét, míg Csontos József pünkösdistá lp. a 2Kor 5:1-10 alapján szólt magyar és román nyelven a jelenlévőkhöz. A temetőkertben Szűcs Endre gyülekezeti elöljáró imája után, Tóth Róbert az 1Jn 3:2-3 alapján szólt a feltámadás reménységéről. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! (Tóth Róbert lp.)

■ **Hőgye Lajos** testvért az Úr 70 éves korában, 2021. május 7-én szólította haza. Egy bő hónappal korábban súlyos betegségre utaló jeleket fedeztek fel testében és ettől kezdve egészségi állapota csak romlott, míg rövid szenvedés után átköltözött az örök hazába. Testvérünk 1950. november 26-án született Szilágykövesden. 1972-ben házasságot kötött Kátóna Katalinnal. Házasságukat Isten egy leánygyermekkel áldotta meg. 1975-ben Aradra költöztek. 1979-ben feleségével együtt újszövetségi bemerítésben részesültek Kiss László lelkipásztor által és az Arad Bel-

városi baptista gyülekezet tagjai lettek. Temetése 2021. május 11-én volt. A gyászistentiszteleten, a kápolnánál Bálint Pál lelkipásztor szólt a vigasztalás ígétjét a 2Tim 4:9 alapján, majd Valentin Julean lelkipásztor szólt a román nyelvű hallgatóságához. A sírnál az 1Kor 15:1-13 szolgált Bálint Pál. Testvérünk szép emléket hagyott maga után, mint aki 23 éven keresztül hűséges gondnoka volt a gyülekezetnek. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! (Bálint Pál, ny. lp.)

■ 2021. május 10-én kísértük utolsó földi útjára **Bálint Gyula** testvért, Zilahon, aki 70 esztendő kapott ajándékba a mennyei Atyától. Testvérünk gyermekeivel Zilahon töltötte, majd 1972-ben házasságot kötött Pap Erzsébettel, akivel 48 év boldog

házasságot éltek együtt. Isten megajándékozta őket négy gyermekkel (Gyula, Erika, Éva és Mihály) és 7 unokával. 1978-ban az Úr kihívta a világból és újszövetségi bemerítésben részesült a zilahi baptista imaházban id. Veres Ernő lelkipásztor által. 1996-ban családjával együtt kiköltöztek Szilágygörcsönybe és ettől kezdve a Szilágygörcsönyi baptista gyülekezet aktív szolgálattevője lett. Mindvégig kitartóan és hűségesen szolgált, szíven hordva a gyülekezet sorsát. A temetési istentiszteleten Módi Miklós, Vass Gergely és Nagy Ferencz lelkipásztorok szolgáltak a zilahi énekkar és fúvószenekar kíséretében. „Az Úr szemei előtt drága az ő kegyeseinek halála” (Zsolt 116:15). Emléke legyen áldott! (Nagy Ferenc lp.)

■ Sarmaságon 2020. október 26-án **Kis (szül. Tóth) Ágnes** testvérnőnk koporsóját álltuk körül, akit az Úr 85 életével ajándékozott meg itt a földi létben. 1935. május 6-án született Sarmaságon. Isten kegyelme megragadta és már tizenéves korában igent mondott Isten hívására és bekerült. 1952-ben házasságot kötött Kis Károllyal. 65 évet éltek együtt házasságban. Isten a Kiss családot „nagy családdá” tette. Testvérnőnknek 6 gyermeke, 16 unokája, 21 dédunokája és 1 ükunokája született. Özvegységét aktívan töltötte, látogatta a betegeket, énekelt, szavalt a gyülekezetben és reménységgel a szívében készült „haza”. Öregén és betelve az élettel, szívében élő reménységgel felemeltetett egy jobb hazába. A gyászistentiszteleten, a kápolnánál a népes család és hallgatóság előtt Székely Béla lp. (Lk 2:25-32) és Borzási Pál lp. (Jak 4:8) alapján hirdették az ígét, a temetőkertben Tóth Attila lp. (1Thessz 4:13-18) szólt a feltámadás üzenetét. Akik ismertük és szerettük, emlékét szívünkben hordozzuk, és minden jóért, közös emlékért Istennek adunk hálát. (Székely Béla lp.)

Nyári tűnődés

*Ring még kalász! Ne csüggedj, higgy, remélj!
Az Úr segít abban is: hazaérj!
Nézz fölfelé! Megáldó mosolya
fény utadon, és nem hagy el soha!*
(Kárász Izabella: Faggatózás, 1945)

A megnyugvás ösvényein

Simon József testvér idejében kedd reggel tartotunk áhítatot a szövetség nál – többnyire a titkársági irodában. Rendszerint az elnök testvér olvasott ígét, ó- vagy újszövetségi könyvekből, és tartott rövid buzdítást. Emez kevésbé kapcsolódott valamilyen aktuális egyházpolitikai helyzethez, sem nem irányult célzatosan a kicsike alkalmazotti csoport felé. Ahogy visszanézek, úgy tűnik, inkább tükrözte egyéni bibliaolvasási menetrendjét. És azt, amin épp töprengtet, súlyos kérdéseken, mint a világ és benne az ember sorsa – a múltból jöve és az örökkéig felé tartva. De megosztott velünk közismert igeverseket is, amelyek által önnönmaga is megnyugvást, vagy bátorítást kapott.

Úgy, mint az Úrnak

Az elnök testvér leginkább júliusban ment szabadságra. Ilyenkor hármasan folytattuk az áhítatokat. Többnyire Szász Imre irodavezető testvér buzdított imádkozásra. Előfordult, hogy a főkönyvelőt, Bányai Emma testvérnőt kérte fel előzetesen, vagy jómagamat, a szerkesztőt, hogy készüljünk igével. Szerettem hallgatni őket. Másféle hangsúlyt kaptak ilyenkor az amúgy ismerős gondolatsorok. „Bármit teszten, lélekből tegyétek, úgy, mint az Úrnak, ne pedig úgy, mint embereknek” – egy fényes júliusi reggelen olvastuk a Kol 3:23-at. Különös, hogy a hívő munkás emez ismertetőjegye épp a „cégvezető” hiányában jött szóba. A friss rácsodálkozás tette vajon ilyen emlékezetessé az igeverset és eme páli levelet? Vagy, hogy a minden napokban igen elfelejtődik ez a mennyei dimenzió? Holott a munka világának ezernyi gondját-baját a nyári szabadságra is magunkkal visszük.

Lélekben együtt

„Mintha csak tegnap váltunk volna el” – mondják a jó barátok, amikor sok év után újra találkoznak, mert mintha semmi sem változott volna, ott folytatják, ahol abbahagyták. Nekem a mostani nyár már a második, amelyet távol töltök Szentjánostól. Az atyafi-

akra sokat gondolok, a hosszú, közös zárandoklás emlékeivel oda-odalapozva a kolosséi levélhez: „Mert ha testben ugyan távol vagyok is tőletek, de lélekben veletek vagyok” (2:5a). És ha megadatna a találkozás, vajon folytathatnánk-e ott, ahol abbahagytuk? Az idő múlása változás. Pál, az apostol számolt ezzel. A további versekben sürgette is olvasóit, hogy épüljenek, erősödjének. A drága emlékü Mike Béla szövetségi elnök mondotta a fiatalok '98-as Választó Kongresszusán: „Nekünk mindig újulni kell, annak ábrázatára, aki megváltott minket. Kíváncsi lenne, ha észre vehetnők: ma már nem az vagyok, aki tegnap-tesnapelőtt, vagy azelőtt egy évvel”. A váradi belvárosi imaházban Ímé, újat cselekszem címmel szólt az igehirdetés az Ézs 43:19 alapján.

Szilágyi László

Szeretet ■ kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás, Papp Margitka: 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605